

بازی زندگی و مرگ فقط برای لقمه‌ای نان

چتر بازی مرگ بار در سیستان و بلوچستان

علی ر غم بگیر و ببندها، خیلی طبیعی است که نشود جلوی جوانان و نوجوانانی را که وارد پروسه چتر بازی شده‌اند، از این کار منع کرد؛ چرا که اگر این کار را نکنند، گر سنه خواهند ماند. و گر سنگی، آدمی را برای انجام هر جرم و جنایتی متقاعد می‌کند! چند سال قبل حدود دو هفته مرز به‌طور کامل مسدود و با جدیت تمام از قاچاق سوخت جلوگیری شد. همین مسئله باعث شد میزان سرقت‌های درون و برون شهری را به‌طور چشم‌گیری افزایش یابد.

آذر فخری، روزنامه‌نگار

با وجود سرو صدای فراوان در مورد ساماندهی کولبران، بگیر و ببندها، ارائه کارت دادستد و مبادله به کولبران واقعی و... اما هنوز این افراد، قاچاقچی نامیده می‌شوند و مرزداران، در مورد آنان، اجازه تیراندازی دارند. این شیوه حل و فصل مشکلات معیشتی مردمی است که ناچارند برای لقمه‌ای نان، خطر و عوارض جسمانی چنین شغل پرخطری را تحمل کنند، چرا که از سوی دولتمردان خود، هیچ تدبیر و برنامه‌ای در رابطه با حل مشکلات خود نمی‌بینند.

در فزای جدید افزایش فشار بحران‌های اقتصادی و بیکاری، با شغل جدیدی مواجهیم که اتفاقاً نام پرطمطراقی را هم حمل می‌کند: چتر بازی!

چتر بازی، پوشش و عنوان جدید همان کولبری است که این‌بار از استان سیستان و بلوچستان سر بر آورده؛ چهره جدیدی از فقر و بیکاری و گرسنگی!

مشکل اساسی این استان‌ها دقیقاً معلوم نیست، مشخص نیست چرا فشار بحران‌های اقتصادی و اجتماعی در این استان‌های لب مرزی تا این حد زیاد است و چرا وقتی مردم این استان‌ها انتظار کمک و امداد دارند، صدای‌شان یا به گوش کسی نمی‌رسد یا اگر برسد ناشیده گرفته می‌شود.

سیستان و بلوچستان با جمعیتی

کمتر از سه میلیون نفر، یکی از فقیرترین استان‌های کشور است. در سال‌های اخیر این استان دچار خشکسالی شدید شده، بحران آلودگی هوا، ریز گرد و گردوغبار را تجربه کرده و بر همین اساس، امکان ادامه بسیاری از مشاغل از بین رفته است. سیستان و بلوچستان با ۳۵ درصد جمعیت زیر ۱۶ سال جوان‌ترین استان کشور است. در حالی که در مورد آموزش و پرورش نیز در این استان مشکلات فراوانی وجود دارد؛ اغلب فرزندان این دیار ناچار از ترک تحصیل و ورود به بازار کاری هستند که وجود ندارد، بیکاری در این استان، به ۴۰ درصد می‌رسد و این یعنی سیستان و بلوچستان، از بیکارترین استان‌های کشور است. از ۱۳ بلای شناخته شده طبیعی، ۹ مورد آن در استان اتفاق افتاده و می‌افتد!

۳۶۲ روستای سیستان و بلوچستان در گیر جیره بندی آب هستند. ۱۶ روستا درگیری بر سر آب را تجربه کرده‌اند، و بیش از هزار نفر دچار بی‌آبی مطلق هستند و با تانکر آب دریافت می‌کنند.

۷۵ درصد مردم سیستان و بلوچستان زیر خط فقر قرار دارند و ۹۵ درصد ساکنان استان به غذای مناسب دسترسی ندارند.

خرد ماه امسال یکی از خبرنگاران صدا و سیما با انتشار عکسی از سفره غذای مردم سیستان و بلوچستان

چتر بازی عنوانی برای کارگرانی در سیستان و بلوچستان است که بنزین و نفت و آرد به مرز افغانستان و پاکستان می‌برند و پارچه و آدویه به شهر خود بر می‌گردانند. چتر بازی شغل بسیار پر خطری است؛ یک اشتباه در حمل سوخت می‌تواند آخرین تلاش یک چتر باز برای کسب نان باشد

اطلاعات چندانی در دست نداریم!

حقیقت این است که در مورد شغل «چتر بازی» جز گزارشی که خبرگزاری ایلنا تهیه کرده، مورد دیگری در دسترس نداریم و اگر هر اطلاعاتی در این زمینه بدهیم با مراجعه به این گزارش است.

گزارش ایلنا با عنوان «بچه‌های چتر باز بلوچ «باپانان داد» نمی‌دانند.» انعکاس بسیاری در خبرگزاری‌های دیگر داشته است و ما هر چه در این باره گوگل کردیم، فقط همین گزارش خبرگزاری ایلنا دست‌مان را گرفت.

چنین است که برای بررسی چنین پدیده‌ای، لازم است آنان که دستی بر آتش دارند، دست و پا بچینانند و تا زیر نشده به سراغ این چتر بازان بروند. زیرا چتر بازان نوجوان این دیار، درگیر شغلی انتحاری هستند، قاچاق بنزین، بدون هیچ وسیله ایمنی!

چتر بازی عنوانی برای کارگرانی در سیستان و بلوچستان است که بنزین و نفت و آرد به مرز افغانستان و پاکستان می‌برند و پارچه و آدویه به شهر خود بر می‌گردانند. چتر بازی شغل بسیار پرخطری است زیرا یک اشتباه در حمل بار سوخت و به‌خصوص بنزین می‌تواند آخرین تلاش یک چتر باز برای کسب نان باشد.

طبعاً ساخت‌گیری‌های بسیاری در مورد این شغل که به‌هر حال قاچاق را در دل خود نهفته دارد، انجام می‌شود. این افراد، دانسته یا ندانسته ناچارند این اجناس را به کشورهای همسایه و چه همسایه‌هایی! قاچاق کنند و در برابر، یا پول نقد بسیار ناچیزی دریافت کنند و یا کالایی را بر گردانند که در این طرف مرز خریدار دارد. به‌رغم بگیر و ببندها، خیلی طبیعی است که نتوان جوانان و نوجوانانی را که وارد پروسه چتر بازی شده‌اند، از این کار منع کرد؛ چرا که اگر این کار را نکنند، گر سنه خواهند ماند. و گرسنگی، آدمی را برای انجام هر جرم و جنایتی متقاعد می‌کند!

یکی از این چتر بازها می‌گوید: چند سال قبل حدود دو هفته مرز به‌طور کامل مسدود بود و با جدیت تمام از قاچاق سوخت جلوگیری شد. همین مسئله باعث شد میزان سرقت‌های درون و برون شهری به‌طور چشمگیری افزایش یابد. بیشترین میزان سرقت مربوط به خودرو و موتورسیکلت، احشام و منازل بود.

نگرانی‌هایی که باید جدی گرفته شوند

زهره صیادی (فعال مدنی) از خطرات ایسن روش امرار معاش می‌گوید: پرخطرترین بار برای یک چتر باز، بنزین است. هر لحظه احتمال

چتر بازان همواره با خطر «مرگ» روبه‌رو هستند. هر روز و هر لحظه. اما در این بین، سر نوشت نوجوانان به مراتب نگران‌کننده‌تر است؛ آن‌ها که به جای چشیدن طعم کودکی و باز یگوشی‌های آن، با بنزین و مین و مرگ، دست به گریبانند

واژگونی بار و تعقیب و گریز وجود دارد که به سادگی به انفجار منتهی می‌شود؛ «نفجار» بدیهی‌ترین خطری است که کارگران چتر باز را تهدید می‌کند. صیادی در مورد علت افزایش تعداد «چتر بازان» و کسانی که خطر می‌کنند تا لقمه نانی به کف بیآورند، و نیز در مورد گروه‌هایی که سراغ این شغل می‌روند؛ به بافت متنوع اجتماعی «چتر بازان» اشاره می‌کند و می‌گوید: خیلی‌ها سراغ این به اصطلاح شغل می‌روند؛ خیلی‌ها که البته همه‌شان «ناگزیرند» و راهی دیگر برای امرار معاش ندارند. روستایی‌هایی که بعد از سدسازی‌های بی‌رویه و ناکارآمد مجبور به ترک خانه و کار شده‌اند، کارگران تولیدی‌های بومی و صنایع دستی که در بازارهای صادرات و رانت‌گالری‌های هنری و شو و فروش هتلی‌های «از ما بهتران» جایی نیافته‌اند. کشاورزان و دامدارهایی که با خشکی زمین، تحت تأثیر حفر چاه‌های عمیق و خالی شدن سفره‌های آب‌های زیرزمینی، بیکار و بی‌روزی مانده‌اند، جمعیت بدون شناسنامه‌ای که جز کار روزمزد دستش به جایی نمی‌رسد، بیکاران کارخانه‌های تعطیل و تعلیق شده استان، فارغ التحصیل‌های محروم از کار و بسیاری از افراد مستاصل با دلایلی دیگر.

صیادی به خطر «نفجار» مین‌که در کمین چتر بازان است هم اشاره می‌کند: مین‌گذاری مرز برای جلوگیری از عبور و مرورهای غیرقانونی، فشار چندین باره‌ای است بر شانه این کارگران. کارگران چتر باز زندگی‌شان در یک عبارت ساده خلاصه می‌شود: یا مرگ یا نان!

چتر بازان همواره با خطر «مرگ» روبه‌رو هستند. هر روز و هر لحظه. اما در این بین، سر نوشت نوجوانان به مراتب نگران‌کننده‌تر است؛ آن‌ها که به جای چشیدن طعم کودکی و باز یگوشی‌های آن، با بنزین و مین و مرگ، دست به گریبانند.

از گوشه و کنار

حال و روز معلولان در یک روز جهانی مستمری معلولان کمتر از قیمت ۳ کیلو گوشت

۱۲ آذر مصادف با سوم دسامبر و «روز جهانی معلولان» است. این روز به منظور ارتقای آگاهی از معضلات و مشکلات معلولان، کوشش برای احقاق حقوق مدنی و منزلت اجتماعی آن‌ها و تأکید بر حذف تبعیض علیه آنها برای معلولان نام‌گذاری شده است. در حال حاضر حدود ۱.۵ میلیون نفر (۲ درصد از افراد جامعه) دچار معلولیت شدید و نیازمند دریافت خدمات هستند که این افراد در سامانه سازمان بهزیستی پیرونده دارند و تحت پوشش این سازمان هستند؛ البته این آمار جایز ان کشور را در بر نمی‌گیرد. از تعداد مذکور ۶۵ درصد از معلولان را جمعیت مردان و ۳۵ درصد از آنها از زنان تشکیل می‌دهند. به گفته معاون توانبخشی سازمان بهزیستی، در حال حاضر به‌هر خانوار ماهانه ۱۶۰ تا ۵۰۰ هزار تومان مستمری پرداخت می‌شود که به ازای یک فرد، ۵۲ هزار تومان آن را سازمان بهزیستی پرداخت می‌کند و ۱۰۸ هزار تومان نیز به یارانه خانوار دارای افراد معلول اضافه می‌شود.

دو چرخه علیه دو چرخه

با وجود این که این روزها مسئولین، رسانه‌ها و نهادهای متولی شهروندان را به استفاده از دو چرخه ترغیب می‌کنند و حتی برخی مسئولین طرح‌های تشویقی برای استفاده بیشتر از این وسیله در نظر می‌گیرند اما یک کارشناس شهری معتقد است استفاده از دو چرخه علاوه بر تأمین زیرساخت‌های لازم نیازمند رفع موانع ذهنی در شهروندان است. عضو هیات علمی دانشگاه تهران می‌گوید: استفاده از دو چرخه به‌عنوان یکی از وسایل حمل و نقلی بدیهی است اما همواره در استفاده از آن موانعی وجود دارد. دکتر شهاب‌الدین کرمانشاهی، موانع موجود برای استفاده از دو چرخه را به چهار گروه تقسیم‌بندی می‌کند که شامل موانع فردی (ویژگی‌های اقتصادی و اجتماعی و نگرش‌ها)، موانع طبیعی و اقلیمی، موانع مربوط به زیرساخت‌ها و در آخرین مواردی در خصوص ویژگی‌های سفر است که چه سفری انجام می‌شود، هدف آن چیست، چهقدر زمان می‌برد و یا استفاده از دو چرخه مقدور است؟ تمام این موارد نیز می‌توانند هم تشویق کنند و هم به‌نوعی بازدارنده باشند.

۱۲ مرگ ناشی از هاری در سال گذشته

رییس گروه مدیریت بیماری‌های قابل انتقال از حیوان به انسان وزارت بهداشت اعلام کرد: در ایران در سال گذشته بیش از ۱۸۰ هزار مورد حیوان‌گزیدگی داشتیم که خوشبختانه با اقدامات به‌موقع همکاران‌مان در واحدهایی تحت عنوان واحد پیشگیری و درمان‌های در شبکه‌های بهداشت و درمان سراسر کشور، از انتقال بیماری و مرگ و میر ناشی از آن پیشگیری شد. بنابراین اگر افراد حیوان‌گزیده به‌موقع به این واحدها مراجعه کنند، تحت درمان قرار می‌گیرند و با شست و شوی زخم و انجام واکسیناسیون و تزریق سرم ضد هاری از ابتلای آنها به بیماری هاری پیشگیری به عمل می‌آید. دکتر بهزاد امیری، ادامه داد: علیرغم اقدامات مذکور در سال گذشته ۱۲ مورد مرگ ناشی از هاری در کشور داشتیم و از ابتدای امسال نیز پنج مورد مرگ انسانی ناشی از هاری داشتیم. باید به این نکته مهم توجه کرد که نمی‌توانیم مطمئن باشیم که حیوان‌خانگی احتمال ابتلا به بیماری هاری ندارد و فقط هاری از طریق گزش حیوانات وحشی و یا سگ‌های بلاصاحب و ولگرد روی می‌دهد؛ چرا که سگ و یا گربه خانگی می‌تواند در موقع خروج از خانه توسط حیوان‌ها درگیری مورد گزش قرار گیرد و ویروس هاری را به خود منتقل کند و به این ترتیب صاحب سگ نیز از طریق او توسط او گزیده شود و یا حتی خراشی در بدن او باشد و محل خراشیدگی را سگ بلبلد، امکان انتقال هاری وجود دارد.

بعد می‌دانند، بنابراین پدران و مادران باتوجه به سن و ویژگی‌های شخصیتی فرزند خویش می‌توانند از طریق نمایش بازی، نقاشی کشیدن، داستان خوانی و همچنین ارائه رفتارهای بهنجار و سالم از طریق یادگیری مشاهده‌ای بطور مستقیم آموزش دهند.

به عنوان نکته آخر خطاب به پدران و مادران تأکید می‌شود در صورت مشاهده اشتباه و رفتار ناپسند فرزند خویش، از تنبیه و زیر سوال بردن شخصیت او با الفاظی همچون «توبچه بدی هستی» یا «دینگه دوستت ندارم» به شدت پرهیز کنند؛ زیرا بروز چنین پاسخ‌هایی می‌تواند زمینه را برای بوجود آمدن مشکلات رفتاری دیگر فراهم سازد. از این‌رو بهتر است خانواده‌ها به‌خصوص والدین تک فرزند در مسیر پرورش و تربیت فرزند خویش از مشورت با روانشناسان و مشاوران استفاده کنند تا مسیر فرزند پروری را با موفقیت بیشتری به انجام برسانند.

بنابراین باتوجه به مطالب ذکر شده بسیار ضروریست که والدین یک الگوی تمام عیار برای فرزند خویش باشند؛ به عبارت دیگر حرف و عمل پدران و مادران باید یکی باشد و تناقضی میان آنها نباشد و وجود داشته باشد تا فرزند دچار آشفته‌گی و سردرگمی نشود.

در چنین شرایطی والدین باید در انجام اعمال و رفتار خویش دقت کافی داشته باشند، به عبارت دیگر اگر می‌خواهند فرزندشان مهارت عذرخواهی را فرا بگیرد، ابتدا باید پدر و مادر خودشان این مهارت اجتماعی را به‌موقع و در زمان لازم ابراز نمایند، در چنین بستری قطعاً کودک بطور عینی و از طریق الگوپذیری از والدین خویش می‌تواند نحوه رفتار و عمل صحیح را فرا بگیرد.

روان‌شناسان بر اساس تحقیقات روان‌شناختی بهترین زمان را برای یادگیری مهارت اجتماعی عذرخواهی کردن دوران کودکی و از حدود سن سه سالگی به

اجتماعی از جمله مهارت عذرخواهی کردن را آموزش دهند. از این‌رو وادار کردن کودکی که تمایلی به عذرخواهی ندارد، نه تنها نتیجه مثبتی را بدنبال ندارد، بلکه با نتایج منفی‌ای متفاوتی در فرزندشان بشود. به این ترتیب والدین در عین حال از یکسو نباید نسبت به رفتار بد فرزند خویش بی‌تفاوت باشند و از سویی دیگر هم نباید شخصیت کودک خویش را با به کار بردن الفاظ زشت و ناپسند و یا تنبیه او زیر سوال ببرند.

با توجه به تحقیقات روان‌شناسی خانواده‌ها و والدین باید در نظر داشته باشند که کودکان موجوداتی هستند که با مهارت‌های اجتماعی اصلاح شده متولد نشده‌اند و والدین باید در فرایند تربیت و پرورش آنان، مهارت‌های مختلف تعاملات

خاطی و مقصر خود چه رفتاری داشته باشند. از این‌رو والدین باید بسیار به رفتار و برخورد خویش دقت کنند، چرا که عکس‌العمل آنها می‌تواند منجر به پیامدهای مثبت و منفی متفاوتی در فرزندشان بشود. به این ترتیب والدین در عین حال از یکسو نباید نسبت به رفتار بد فرزند خویش بی‌تفاوت باشند و از سویی دیگر هم نباید شخصیت کودک خویش را با به کار بردن الفاظ زشت و ناپسند و یا تنبیه او زیر سوال ببرند.

با توجه به تحقیقات روان‌شناسی خانواده‌ها و والدین باید در نظر داشته باشند که کودکان موجوداتی هستند که با مهارت‌های اجتماعی اصلاح شده متولد نشده‌اند و والدین باید در فرایند تربیت و پرورش آنان، مهارت‌های مختلف تعاملات

فائزه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

حتماً برای پدران و مادران پیش آمده که در مهمانی‌ها و دورهمی‌ها شاهد دعوا، جنگ و نزاع فرزند خویش با بچه‌های دیگر فامیل باشند که بالطبع در چنین شرایطی باید در ماجرای درگیری بچه‌ها دخالت کنند تا آتش میان آنها را خاموش نمایند.

در همین حین که می‌خواهید برای خاموش کردن سروصدای آنها وارد عمل شوید، قطعاً با چهره‌ای پر از اخم و خشم روبرو می‌شوید که به‌هیچ‌وجه نمی‌خواهند از خیر وسیله بازی که سبب جنگ آنها شده است بگذرند. بر این اساس با مواجهه با چنین شرایطی اکثر خانواده نمی‌دانند با فرزند

یادداشت

توصیه‌ای روان‌شناسانه به پدران و مادران

وادار کردن کودکان به عذرخواهی ممنوع!

فائزه ناصح، دکترای روانشناسی عمومی

حتماً برای پدران و مادران پیش آمده که در مهمانی‌ها و دورهمی‌ها شاهد دعوا، جنگ و نزاع فرزند خویش با بچه‌های دیگر فامیل باشند که بالطبع در چنین شرایطی باید در ماجرای درگیری بچه‌ها دخالت کنند تا آتش میان آنها را خاموش نمایند.

در همین حین که می‌خواهید برای خاموش کردن سروصدای آنها وارد عمل شوید، قطعاً با چهره‌ای پر از اخم و خشم روبرو می‌شوید که به‌هیچ‌وجه نمی‌خواهند از خیر وسیله بازی که سبب جنگ آنها شده است بگذرند. بر این اساس با مواجهه با چنین شرایطی اکثر خانواده نمی‌دانند با فرزند